

imenování, v odstavci 3. § 41 uvedená, příslušející prezidentu republiky;

8. slovo „rakouskými“ v § 43, odst. 6., al. 2, se nahrazuje slovem „československými“;

9. v § 60 odpadají slova „v veřejném sedění“;

10. v § 99 odpadají slova: „cis. král.“ a

11. §§ 119—124 se zrušují.

Příhlášky, před vyhlášením tohoto zákona u patentních úřadů ve Vídni nebo v Budapešti podané, prozatímní patentní ochrany dosud nepoživající (dřív vyložení), budou projednány u patentního úřadu v Praze, požádá-li za to přihlašovatel, nebo jeho právní nástupce do tří měsíců po dnu, který nařízením ustanoven bude, podáním, které doloženo jest ověřeným opisem původní přihlášky, a zaplatí-li přihlašovací poplatek. V tomto případě požívá tato přihláška priority ode dne přihlášky, učiněné u výše řečených patentních úřadů.

O patentových přihláškách, u patentního úřadu ve Vídni nebo v Budapešti podaných před vyhlášením tohoto zákona, na které v tuto dobu patent dosud udělen nebyl, které však požívají již prozatímní patentové ochrany (po vyložení), a o případných odporech proti těmto přihláškám rozhodne patentní úřad v Praze samostatně, podá-li přihlašovatel, nebo jeho právní nástupce, do tří měsíců po dnu, který nařízením ustanoven bude, příslušnou přihlášku, doloženou ověřenými opisy spisův, a zaplatí-li přihláškový a první roční poplatek.

Platnost patentův, udělených podle takového přihlášek, počíná se u přihlášek, podaných ve Vídni, dnem vyložení, u přihlášek podaných v Budapešti, dnem původní přihlášky.

Patenty, patentními úřady ve Vídni nebo v Budapešti až do vyhlášení tohoto zákona pravoplatně udělené, budou mít patentovou ochranu v území československého státu (t. j. rakouské v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, uherské na Slovensku), požádá-li za to majitel patentu do tří měsíců po dnu, který nařízením ustanoven bude, a předloží-li zároveň patentovou listinu s 2 exempláři patentního spisu, výtah patentního rejstříku, je-li třeba s ověřenými opisy listin, na které se tento rejstřík odvolává, a zaplatí-li poplatky po 28. říjnu 1918 splatné a dosud nezapravené, jakož i poplatky, splatné po vyhlášení tohoto zákona.

Uplynulá doba platnosti započte se v tomto případě do patnáctileté ochrany.

Spory o patenty, nerozhodnuté dosud pravoplatně do vyhlášení tohoto zákona, jest znovu zahájiti.

Čl. 3.

Uherský zákon ze dne 14. července 1895, čl. zák. XXXVII. z r. 1895 se zrušuje.

Čl. 4.

Roční poplatek z patentů platí se pro celé území Československé republiky jen jeden podle § 114 zákona ze dne 11. ledna 1897, z. ř. č. 30.

Čl. 5.

Zákon tento nabývá účinnosti 14. dnem po vyhlášení.

Čl. 6.

Provedením tohoto zákona pověřují se ministři obchodu a práv.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 306.

Zákon ze dne 28. května 1919,

jmž se zrušují dvorní dekret ze dne 4. října 1833, čís. 2633 Sb. z., a článek V. uvoz. zákona k civilnímu řádu soudnímu ze dne 1. srpna 1895, z. ř. č. 112, o likvidaci a vymáhání advokátních platů.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Ustanovení dvorního dekretu ze dne 4. října 1833, čís. 2633, Sb. z., a článek V. uvoz. zákona k civilnímu řádu soudnímu (zákon z 1. srpna 1895, z. ř. č. 112) o likvidaci a vymáhání advokátních platů se zrušují.

Tím pozbývá platnosti i ustanovení § 37, č. 2 zákona o soudní organizaci ze dne 27. listopadu 1896, z. ř. č. 217.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctý den po vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 307.

Zákon ze dne 28. května 1919

o zařazení cestmistrů, poříčních, přistavních, nadjezdných, jezdných, podjezdných, asistentů poříční správy I. třídy, asistentů poříční správy II. třídy, plavidelníků, podplavidelníků, mostních a řídicích sláničnicích parních válců do úřednických tříd hodnostních a platových.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Cestmistrům, pořícním, přístavním, nadjezným, jezným, podjezným, asistentům pořícní správy I. třídy, asistentům pořícní správy II. třídy, plavidelníkům, podplavidelníkům, mostním a řidičům silničních parních válců, na něž se vztahuje služební pragmatika (zákon ze dne 25. ledna 1914, č. 15, pokud se týče č. 16 z. ř.), přiznává se charakter veřejných úředníků státu československého a zařadují se do tříd hodnostních podle skupiny E.

§ 2.

Státní zřízení, vyjmenovaní v § 1, kteří byli přijati podle platných ustanovení do kategorie sluhův a vykonali po roce určené zkoušky podúřednické pro příslušný obor služby s dobrým prospěchem, zařadí se po nejméně 15leté době služební, do které se vpočítávají též léta ztrávená při vojsku, jakož i v provisorní státní službě, do první stupnice platové XI. hodnostní třídy.

§ 3.

Zřízení, kteří neslouží po dobu v § 2 vyzačenou, zůstávají v hodnosti podúřednické potud, pokud nedosáhnou služební doby, stanovené v paragrafu předchozím. V podúřednické hodnosti postupují podle dosavadní platové stupnice, pro podúředníky stanovené.

§ 4.

Pro přechodní dobu upravují se požitky státních zřízenců, jichž zákon tento se týká, tím způsobem, že se tito zřízení zařadí do platové stupnice hodnostní třídy úřednické, která odpovídá jejich dosavadním požitkům s odečtením veškerých vedlejších příjmů, jako: cestovní paušál, zvláštní přídavky a podobné, jež pokládají sluší za odměnu za stravné a jež jsou spojeny s výkonem služby jim přidělené.

§ 5.

Veškerá nařízení bývalých rakouských ministerstev, vztahující se k poměrům zařazení státních zřízenců v § 1 vyjmenovaných, kteří při vydání tohoto zákona jsou ve službách státu, zůstávají v účinnosti.

V ostatním platí dosavadní pravidla a nařízení pro státní úřednictvo podle služební pragmatiky ze dne 25. ledna 1914, z. ř. č. 15.

§ 6.

Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Provésti zákon ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministrem financí a ministrem vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Staněk v. r.

Čís. 308.

Nářízení vlády republiky Československé ze dne 2. června 1919

o způsobilosti kancelářských úředníků pro soudy
na Slovensku.

Článek I.

Způsobilými pro kancelářskou službu u soudů na Slovensku jsou i ti, kdo vedle ostatních podmínek v § 50 zák. o soud. org. ze dne 27. listopadu 1896, z. ř. č. 217 a v § 5 min. nař. z 18. července 1897, z. ř. č. 170, požadovaných vykonali s prospěchem do 28. října 1918 v obvodu bývalého mocnářství rakouského a po 28. říjnu 1918 u vrchních zemských soudů v Praze nebo v Brně první kancelářskou zkoušku, pokud se týče i druhou neb knihovní zkoušku ve smyslu §§ 6, 33 až 40, 45 a násl. min. nař. z 18. července 1897, z. ř. č. 170, neb i náhradní kancelářskou zkoušku ve smyslu min. nař. z 22. prosince 1901, z. ř. č. 220.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti vyhlášením; provedením jeho se pověřuje ministr spravedlnosti.

Švehla v. r., v zastoupení minist. předsedy.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Hruban v. r.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Stříbrný v. r.

Prášek v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Stránský v. r.

Čís. 309.

Nářízení vlády republiky Československé ze dne 10. června 1919,

kterým se zakazuje uveřejňovati vojenské
zprávy v tiskopisech.

Na základě čl. IX. zák. ze dne 17. prosince 1862, z. ř. č. 8 z roku 1863, zakazuje se sdělovat v tiskopisech zprávy o plánech a směrech vojenských operací ozbrojené mocí Československé republiky, o pohybech, síle a stanovišti vojska a lodí, jakož i o stavu opevnění, a konečně o uložení nebo dopravě válečných potřeb.

Toto nařízení neplatí pro sdělení, která dá uveřejnit tisková kancelář ministerského předsednictva, jakož i pro ona sdělení, jež budou uveřejněna v úředních listech.